

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1240/2025
14.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Јојића и браниоца окривљеног ББ адвоката Олега Копривице, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 1К бр.794/20 од 20.03.2025. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.174/25 од 22.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 14.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Јојића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Олега Копривице, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 1К бр.794/20 од 20.03.2025. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.174/25 од 22.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 1К бр.794/20 од 20.03.2025. године, оглашени су кривим окривљени ВВ, окривљени АА и окривљени ББ, да су извршили кривично дело тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, за које су осуђени на казне затвора у трајању од по седам месеци, које ће се извршити тако што ће окривљени казне издржати у просторијама у којима станују уз примену електронског надзора, с тим да окривљени не смеју напуштати просторије у којима станују осим у случајевима прописаним законом, а уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне затвора издрже у заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом одлучено је и о тошковима кривичног поступка на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.174/25 од 22.08.2025. године у ставу првом изреке пресуде усвојена је као делимично основана жалба Основног јавног тужиоца у Панчеву и пресуда Основног суда у Панчеву 1К бр.794/20 од 20.03.2025. године је преиначена у погледу одлуке о казни, па су окривљени АА и ББ за кривично

дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика осуђени на казне затвора у трајању од по седам месеци, а у ставу 2. изреке пресуде усвојена је као делимично основана жалба браниоца окривљеног ВВ, адвоката Олега Копривице и првостепена пресуда је преиначена у погледу кривичне санкције тако што је окривљеном ВВ за извршено кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од седам месеци, која се неће извршити уколико окривљени у време проверавања од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, док је у ставу три изреке пресуде наведено да су у преосталом делу жалба Основног јавног тужиоца у Панчеву и жалба браниоца окривљеног ВВ, адвоката Олега Копривице, као и жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Јојића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Јована Продановића, одбијене као неосноване и у непреиначеном делу првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Петар Јојић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд преиначи другостепену пресуду у делу одлуке о казни у односу на окривљеног АА на тај начин што ће „врсту и висину казне вратити у оквире првостепене пресуде“, и

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Олег Копривица због повреде закона, са предлогом да се поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укину у делу у којем је окривљени оглашен кривим за извршење кривичног дела 121. став 1. КЗ и списи предмета врате првостепеном суду на поновно одлучивање или да се у том делу пресуде преиначе и окривљени ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа коју је одражао без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети те оцене навода у поднетим захтевима нашао:

Захтеви заштиту законитости бранилаца окривљених су недозвољени.

Бранилац окривљеног АА адвокат Петар Јојић у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 54. став 1. Кривичног законика односно да ни у првостепеној, ни у другостепеној пресуди нису утврђене олакшавајуће околности код окривљених, да суд неким окривљенима као олакшавајућу околност цени младост и изриче условну осуду док неким младост не доприноси толико ублажавању кривичне санкције, на који начин суштински указује на учињену повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Бранилац окривљеног ББ, адвокат Олег Копривица у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 6, 15, 108, 428. и 437. став 1. тачка 1) у вези члана 438. став 2. тачка 2) и 3) Законика о кривичном поступку и томе у прилог наводи чињеницу да се на основу

поступка који је вођен пред првостепеним и другостепеним судом не може доћи до закључка да је у критичном догађају уопште учествовао окривљени ББ, нити да је исти нанео тешке телесне повреде оштећеном.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, којим су прописани разлози због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, члана 6, 15, 108, 428, 437. став 1. тачка 1) и члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, то је Врховни суд захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљених оценио као недозвољене.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног ББ наводи да је побијаним пресудама учињена и повреда члана 32. Устава Републике Србије, односно да је повређена одредба којом је зајемчено право на правично суђење.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење, а то подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује, а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права. Имајући у виду да бранилац окривљеног ББ у захтеву указује на учињену повреду Устава, али да уз захтев за заштиту законитости није доставио одлуку којом је утврђена повреда људских права окривљеног, то је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Олега Копривице у овом делу нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Из наведених разлога, донета је одлука као у изреци, на основу одредби члана 487. став 1. тачка 2 и 3 у вези члана 485. став 4. и члана 484. ЗКП.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић